PUB. VRIONIS,
2183 AMSTERDAM AVE.
NEW YORK CITY

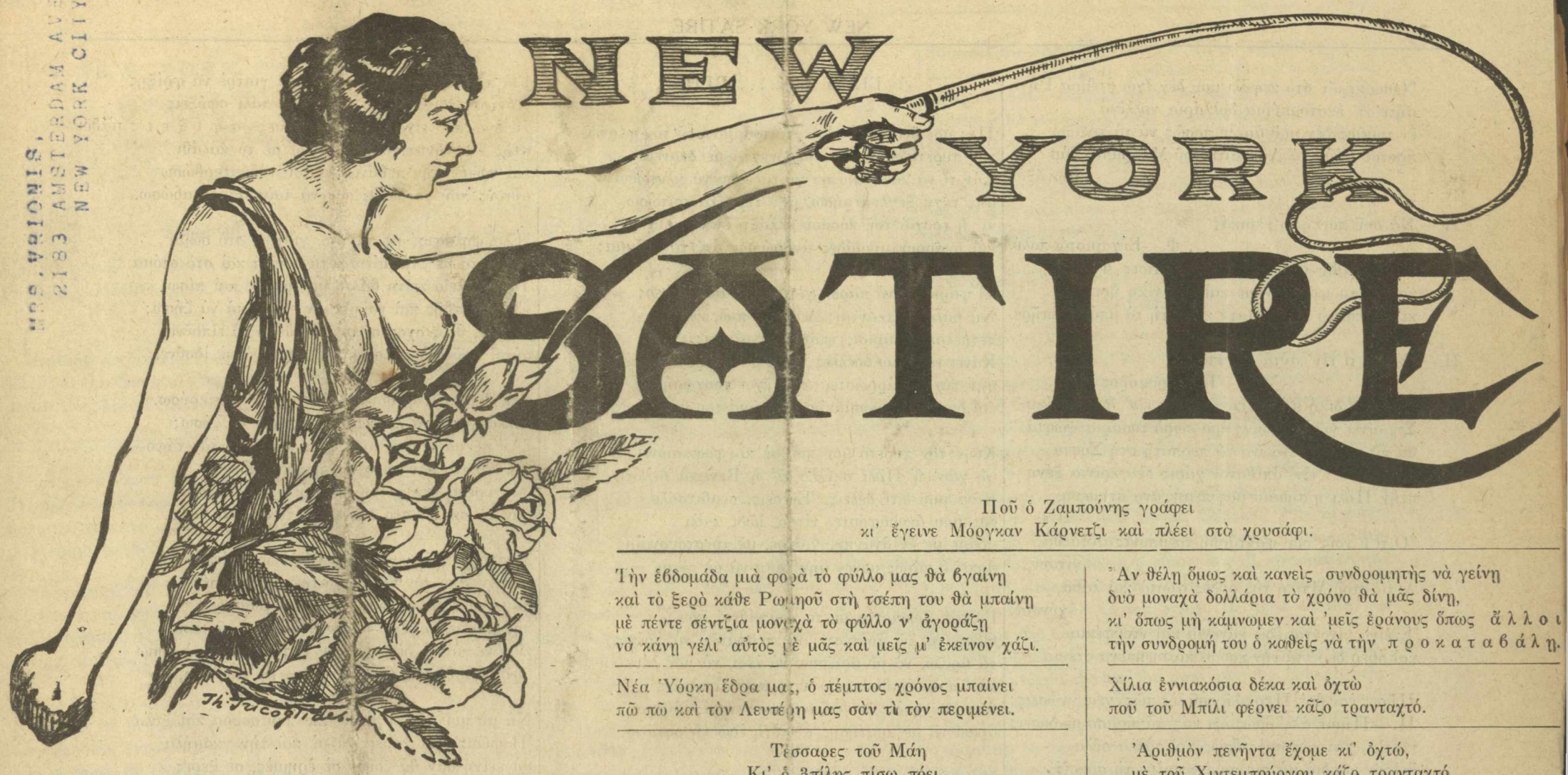

Ποῦ ὁ Ζαμπούνης γράφει
κι' ἔγεινε Μόργκαν Κάρνετζι καὶ πλέει στὸ χρυσάφι.

Τὴν ἑβδομάδα μιὰ φορὰ τὸ φύλλο μας θὰ βγαίνῃ
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴ τσέπη του θὰ μπαίνῃ
μὲ πέντε σέντζια μονοχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζῃ
νὰ κάνῃ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεῖς μ' ἐκεῖνον χάζι.

Νέα Ὑόρκη ἔδρα μας, ὁ πέμπτος χρόνος μπαίνει
πῶ πῶ καὶ τὸν Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περιμένει.

Τέσσαρες τοῦ Μάη
Κι' ὁ Ζπίλης πίσω πόει

Ἂν θέλῃ ὅμως καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνῃ
δυὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίνῃ,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ 'μεῖς ἐράνους ὅπως ἄ λ λ ο ι
τὴν συνδρομή του ὁ καθεὶς νὰ τὴν π ρ ο κ α τ α β ά λ ῃ.

Χίλια ἐννιακόσια δέκα καὶ ὀχτὼ
ποῦ τοῦ Μπίλι φέρνει κᾶζο τρανταχτό.

Ἀριθμὸν πενῆντα ἔχομε κι' ὀχτώ,
μὲ τοῦ Χιντεμπούργου κάζο τρανταχτό.

NOTHING DOING!

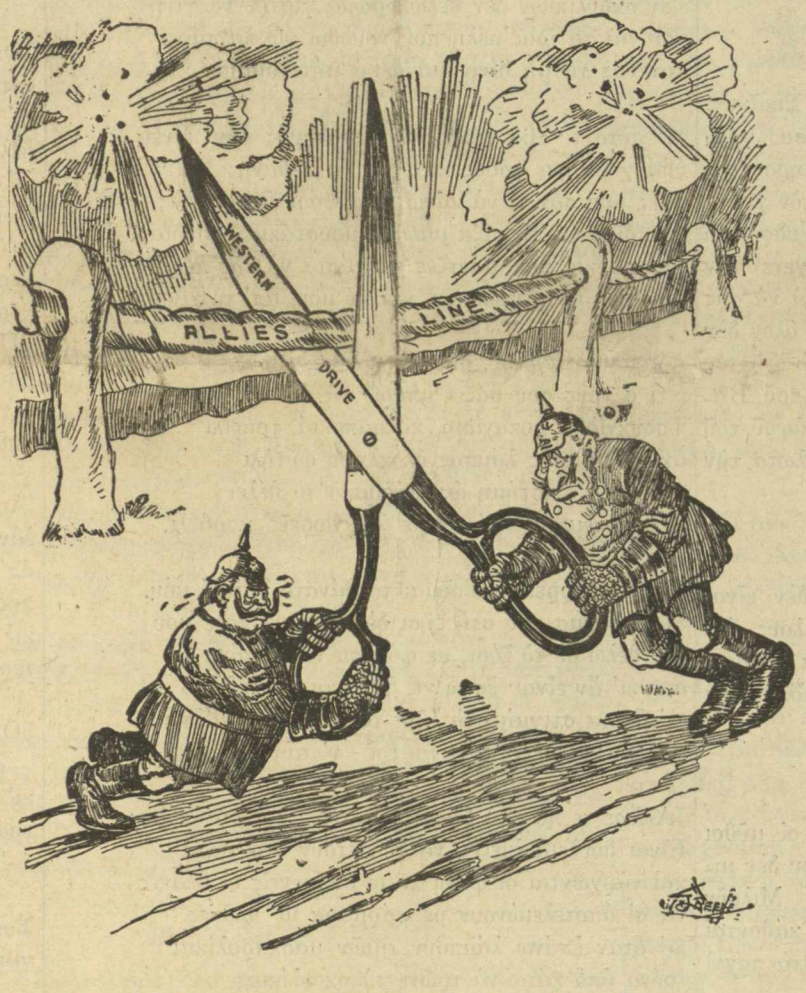

True translation filed with the Postmaster at New York, N. Y. on the 2nd of May, 1918, as required by the act of October 6th, 1917.

Ὁ Περικλέτος ψάλλει μετὰ μεγάλου ζήλου
τὸ σήμερον κρεμᾶται στὴς Φλάντερς ἐπὶ ξύλου.

Σήμερον ξυλοκρέμαται κεῖ πέρα στὸ Ἀρὰς
ὁ σταυρωτὴς κάθε ζωῆς καὶ κοσμικῆς χαρᾶς,
ὁ ἔχων ὅλον τὸν ντουνιὰ στὰ βάσανα μπασμένον
κι' ἀπὸ τοῦ Χάρου τὸ φαρδὺ τσεγκέλι κρεμασμένον.

Στέφανον περιτίθεται ἀπὸ σκορδοπλεξάνες
ὁ μαυροντύσας τοῦ ντουνιᾶ χίλιες χιλιάδες μάνες
ὁ Αὐτοκράτωρ σήμερον ὡς καὶ τῆς Ἐσθονίας
κι' αὔριον τῆς Κατραπακιᾶς καὶ κάθε Σαγωνίας.

Πορφύραν περιβάλλεται ψευδῆ πῶς εἶναι ὅλα του
κι' ἔχει γυμνὰ τὰ μοῦτρά του καὶ φαίνονται τὰ κῶλά του
ὁ ἐν νεφέλαις σήμερα καὶ μένα καὶ τὸν ἄλλον
πείνας καὶ γδύμιας δυνατῆς καὶ φτώχειας περιβάλλων.

Ράπισμα τοῦ κατέφεραν καὶ σαγωνιὰ μεγάλη
ὁ Μπάρμπα Σὰμ μὲ τὸ ζερβὶ καὶ μὲ τὰ δυὸ οἱ Γάλλοι
καὶ μὲ μπαντὰζ ἀπ' τὸ Ὑπρὲς ἐπῆγε στὸ κονάκι του
ὁ τρομερὸς ὁ Κάι·ζερ δαγκάνων τὸ μουστάκι του.

Λόγχη ὁ Φὸς ἐκέντησε τοῦ Μπίλη τὴν πλευρὰ
καθὼς καὶ πέρσυ στὸ Βερντὲν μὰ τώρα πιὸ γερὰ
κι' ἀκούσαμε φωνάζοντα τὸν τρομερὸν τὸν Μπίλη
Ὦ Φὸς κυτάζω σήμερα τὸν οὐρανὸ σφοντῦλι.

Ἥλοις πολλοῖς Συμμαχικοῖς στὰ πόδια προσηλώθη
κι' ἡ Μοῖρα κᾶτι πιὸ πολὺ χειρότερο τοῦ κλώθει
ὁ Κάι·ζερ ποῦ μέσα του χίλιους διαβόλους κρύβει
κοὶ λίγο λίγο ἄρχισε μὲ τρόπο νὰ τὸ στρίβῃ.

Φάσκελλα ἐπιστέλλομέν σοὶ καὶ τῷ Χιντεμπούργκῳ
τῷ Λουντεντόρ, τῷ Χεζεντὸρφ καὶ σὲ καθένα μοῦργκο
καὶ νὰ μᾶς δείξῃς Κάι·ζερ ἐλπίζομεν καὶ ἄλλα
ἤγουν σαπούνια γλιστερὰ καὶ δυνατὴ φευγάλα.

Λόγος ἐγίνηκε πολὺς
Πῶς χάθηκε ὁ Φασουλῆς

Φ.—Γκοὺντ μόρνιγκ.
Π.—Καλῶς ὥρισες. Ποῦ ἦσο βρὲ λεχρίτη;
Φ.—Ἥλιο κι' ἀέρα μάζευσα μέσ' στὸ Ἀτλάντικ Σίτι
καὶ ἀπὸ κεῖ σὰν παλαβὸς καὶ τὰ βουνὰ ἐγύριζα
κι' ἀπὸ τὸ φόβο ποὔλαβα μὲ συγχωρῆς ἐμύριζα.

Ἄρρωστος ἤμουν, Περικλῆ, κι' ἔφυγα γιὰ νὰ γιάνω
Δὲν τὸ θεώρησα καλὸ καθόλου νὰ πεθάνω
πρὶν ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἀπ' τὴν Ἑλλάδα φθάσῃ
καὶ τῆς εὐχὲς τῶν παλαβῶν κι' ἐμένα μοῦ διαβάσῃ.

Νὰ μὲ πετάξουν Περικλῆ δὲν ἤθελα στὸν λάκκο
χωρὶς νὰ ἰδῶ τὸν μέλλοντα καλοθρεμμένο Διάκο
ποῦ μέσ' στῆς Παροικίας μας θὰ βγῇ τὰ τρυφερίτσα
κρατῶντας τοῦ Δεσπότη μας τὴν ἀσημένια κλίτσα.

Ὁ νοῦς μου δὲν τὸ χώραγε τὰ μάτια μου νὰ κλείσουν
προτοῦ τὸν Μπίλη στὸ Ὑπρὲς ἰδῶ νὰ κυνηγήσουν
κι' ὁ Φὸς ἀνάψῃ δηλαδὴ τοῦ Μπίλη τὸ καντῦλι
γιὰ ν' ἀπομείνουν ἄλαλα παραδαρμένα χείλη

Ὅσω κι' ἂν στὸ κεφάλι μου δὲν ἔχω στέμμα Ρήγα
μήτε κι' ἑκατομμύρια δολλάρια κολλίγα
ἐν τούτοις δὲν μοῦ ἄρεσε ποσῶς νὰ τὰ τινάξω
προτοῦ Εὐὰν τὰ Λίμπερτυ τοῦ Μπάρμπα Σὰμ φωνάξω.

Π.—Νὰ σοῦ πουλήσω μερικά;
Φ.—Εὐχαριστῶ πολύ.
Χθὲς βράδυ μοῦ ἐπούλησε ἡ Μίσες Φασουλῆ
καὶ σύντροφοι ἐγίναμε καὶ νέα νίκη ἦρε
κι' ἔβαλα γὼ τὰ χρήματα κι' αὐτὴ τὰ μπόντς ἐπῆρε.

Π.—Ξέρεις τί εἶν' αὐτὰ τὰ μπόντς;
Φ.—Ἡ πτεροφόρος Νίκη.
Θὰ ποῦν δική μας Περικλῆ πῶς εἶν' ἡ Σαλονίκη
Σημαίνει γιὰ τὸ Βούλγαρο σωρὸ τομάρια ψώφια
θὰ πῇ σαροῦχι εὔζωνα νὰ περπατῇ στὴ Σόφια
κι' ἴσως δὲν εἶν' ἀπίθανον χάρις σὲ γκρίνια ξένη
στὴν Πόλι ἡ σημαία μας περήφανα στημένη.

Ὅ,τι ὁ νοῦς σου φαντασθῇ τὰ μπόντς αὐτὰ θὰ γίνουν
Αὐτὰ στοῦ Μπίλη τὴς ὀρδὲς φωτιὰ καὶ λάβα χύνουν.
Ἐκεῖνα γίνονται ἐδῶ κανόνια καὶ ντουφέκια
καὶ ὄβερ δὲρ γιὰ τὴν κοιλιὰ καλοψημένα στέκια

Πῆρες ἐσὺ βρὲ Περικλῆ ποῦ λὲς πῶς ἔχεις γνώσεις;
Π.—Πῆρα, ἀλλ' ὅμως ὄχι κάς' τἀγόρασα μὲ δόσεις
γιατὶ ὁ πατριωτισμὸς ὅπως καὶ τἄλλα οὖλα
θέλουν καρδιὰ μὰ πιὸ πολὺ γεμάτη τὴ σακοῦλα.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΝ.- Σικᾶγον.

Μάλιστα. Δὲν τὸ ἀρνούμεθα. Ἡ ἀπόδειξίς σας γράφει ὅτι ἐνεγράφητε συνδρομητὴς γιὰ ἕνα ὁλόκληρο χρόνο. Ποῦ θὰ πῇ ὅτι ὅσα φύλλα βγοῦν σ' αὐτὸν τὸν χρόνο ἐμεῖς μὲν πρέπει νὰ σᾶς τὰ στείλωμε καὶ τὸ Ταχυδρομεῖο νὰ σᾶς παραδώσῃ, γιατὶ δὲν πιστεύω νὰ ἔχετε τὴν ἀξίωσι νὰ σᾶς τὰ φέρνωμε μεῖς προσωπικῶς καὶ νὰ σᾶς τὰ δίνωμε ἰδιοχοίρως. Τὸν Ἀπρίλη ὅλον δὲν ἐλάβατε φύλλο γιατὶ οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος καθὼς εἶπε καὶ ὁ Ναβουχοδονόσορ στὴ μάχη τοῦ Βατερλὼ ὅταν ἐνίκησε τὸν Προφήτη Ἠσαΐα καὶ ἀφοῦ τοῦ ἐβούλιαξε ὅλα τὰ καΐκια τοῦ ἔπιασε καὶ αἰχμάλωτο τὴν Ναυαρχίδα του.

ΓΥΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΜΗΣ. —ΜΠΟΣΤΟΝ

Γενναῖος ἄνθρωπος κατὰ τὴν γνώμη μας δὲν εἶναι αὐτὸς ποῦ μπορεῖ νὰ τὰ βάλῃ μὲ δέκα εἴκοσι ἄλλους, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποῦ μπορεῖ νἀντισταθῇ σὲ μιὰ μονάχα ὤμορφη γυναῖκα χωρὶς νὰ ὑποχωρήσῃ ἐπ' ἐλάχιστον ἀλλ' οὔτε ἐννοεῖται καὶ νὰ.... προχωρήσῃ.

ΑΡΧΑΙΟΔΙΦΗΝ.—ΕΝΤΑΥΘΑ.

Νὰ μὴ σᾶς φαίνωνται καθόλου παραμύθια οἱ μῦθοι τοῦ Αἰσώπου. Εἶναι γεγονότα. Τὰ ζῶα φίλε μου δὲν μιλοῦσαν μόνον στὴν ἐποχὴ τοῦ σοφοῦ Φρυγός. Μιλοῦν καὶ σήμερα. Ἐμεῖς ξέρομε ἕνα σωρὸ ζῶα ποῦ κάθονται μπροστὰ στὰ γραφεῖα, ἀντὶ νὰ εἶναι δεμένα στὸ παχνὶ καὶ μιλοῦν καὶ παρᾶμιλοῦν μάλιστα.

ΦΙΛΟΧΡΗΜΑΤΟΝ, ΜΠΟΦΑΛΟ.

Γιὰ νὰ ἀποχτήσῃς ὅ,τιδήποτε πρᾶμμα δὲν εἶναι τόσω δύσκολο πρᾶγμα ὅσο τὸ φαντάζεσαι, πολὺ περισσότερο παρᾶδες. Τὸ δύσκολο εἶναι νὰ τὸ συγκρατήσῃς. Παρᾶδες κάναμε καὶ μεῖς ἐφέτο, ἀλλὰ τί ὠφελεῖ ποῦ τοὺς μαζεύουμε πενταροδεκάρες καὶ μᾶς τοὺς πέρνουν μαζεμένους οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ οἱ....λωποδύτες διὰ τῆς μεθόδου τοῦ χολντ ἀπ.

ΘΡΗΣΚΟΛΗΠΤΟΝ.— ΣΑΝ ΦΡΑΝΚΙΣΚΟΝ

Εἶναι ἀλήθεια. Ὁ νόμος περὶ ἀρχιεπισκόπου γιὰ τὴν Ἀμερικὴ ψηφίσθηκε καὶ πρόκειται νἀρθῇ ἕνας Ἀρχιεπίσκοπος μὲ δύο ἐπισκόπους καὶ τοὺς σχετικοὺς καλοθρεμμένους Διάκους. Ἐμεῖς τοὺς περιμένωμε ἐναγωνίως γιὰ τὸ γλέντι ποῦ θ' ἀρχίσῃ μόλις ἐγκατασταθοῦν δῶ πέρα καὶ πατήσῃ τὸ καλαμπόκι τῆς Ἐξαρχίας. Ξεσφίξτε τὰ λουριὰ τῆς ζώνης σας καὶ ἑταιμοσθῆτε σὰν καὶ μᾶς νὰ πιάσετε τὴν κοιλιά σας μὲ τὰ δυό σας χέρια ἢ μὲ τὰ τέσσερά σας πόδια.

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ.... ΒΓΗΚΑ

Πές μου Καροῦσο εἶπα· τί πρᾶμμα μοῦ τὸν φέρνει
τὸν πυρετὸ ποῦ τώρα μερόνυχτα μὲ δέρνει;
Σὰν τὶ νὰ κάνω πρέπει γιατρέ μου νὰ γλυτώσω
μὴν τύχῃ ξεγλυστρήσω, μὴν τύχῃ τὰ τσιτώσω
κι' ἡ τροχιὰ τοῦ κόσμου ἀλλάξῃ ἐν τῷ ἅμα
καὶ σκάσουν μυριάδες ἀνθρώπων ἀπ' τὸ κλᾶμμα;

Τὶ φάρμακο νὰ πάρω, γιατρέ, καλὰ νὰ γίνω;
Νὰ βάλω βιζικάντια; Λάδι νὰ πιῶ, κινῖνο,
πετρέλαιο, τσιρίσι, ψαρόκολα, ἁλάτι;
Κάνει νὰ βάλω βδέλλες ἢ καὶ μπλαστρὶ στὴν πλάτη
μὴν τύχῃ ἡ ἀρρώστεια ποῦ ἔχω προχωρήσῃ
καὶ δανειστῶν κοσμάκης τὸ χρῆμά του θρηνήσῃ;

Κόψε τὸν πυρετό μου ποῦ μὲ κρυφοσκοτώνει
μὴ χάσ' ἡ Πόλι σκύλλο κι' ἡ Βενετιὰ βελόνι.
Κᾶνέ μου ὅ,τι θέλεις. Ἐνέσεις, σερβιτσάλι
δός μου ἀκουαφόρτε, νίτρο, ἰῶδι, κάλι
γδᾶρε με ἐν ἀνάγκῃ, γιατρέ, μὲ τὸ στουρνάρι
ἀρκεῖ ὁ χάρος μόνον μὴν ἔρθῃ νὰ μὲ πάρῃ.

Γιατρέ, ζωομανία μὲ τὸ συμπάθειο ἔχω.
Θέλω νὰ ζῶ τοὐτέστι, νὰ περπατῶ, νὰ τρέχω
νὰ βρίζω, νὰ μὲ βρίζουν, νὰ λέω, νὰ μοῦ λένε
νὰ βλέπω ἠλιθίους τριγύρω μου νὰ κλαῖνε
Λός μου χασίς, ταμπᾶκο, ναρκωτικά, αἰθέρα,
ἀρκεῖ νὰ μὲ κρατήσῃς σ' αὐτὴ ἐδῶ τὴ σφαῖρα.

Μπορεῖ, γιατρέ, νὰ δείχνω ὅμως δὲν εἶμαι γέρος.
Μὲ συγκινεῖ ἀκόμα ὁ πτεροφόρος ἔρως.
Κι' αὐτὸ τὸ λίγο σφρῖγος ποῦ μοῦχει ἀπομείνει
τῶν σκουλικιῶν δὲν θέλω βρῶμα γιατρὲ νὰ γίνῃ
καὶ γιὰ τὰ ἴδια μέλη ποῦ νοιώθω γὼ λαχτάρα
κανένας νὰ μὴ δίνῃ μιὰ μέρα μήτε διάρα.

Μ' αὐτὸ τὸ τίκι τάκα ποῦ ὁ σφιγμός μου κάνει
ὑπάρχει τάχα φόβος κανένας νὰ πεθάνῃ;
Πές μου σὰν τὶ νὰ κάνω; Νὰ φάω κεραμύδια;
νὰ κόψω ὡς τὴ ρίζα μαλλιά, μουστάκια, φρύδια;
Μπορῶ καὶ κακαράντζες ὡς χάπια νὰ τῆς πάρω
ἀρκεῖ νὰ μὲ γλυτώσουν, γιατρέ μου, ἀπ' τὸ χάρο.

Λός μου σταγόνες, σκόνες, γιατρέ, καὶ γιὰ νὰ ζήσω
ὅ,τι ὁ νοῦς σου βάζει μπορῶ νὰ τὸ μασήσω.
Τσουκνίδες, ροκανίδια, καλαμποκιά, τριφίλι
ἀκόμα καὶ τῆς λάμπας ὁλόκληρο φυτῆλι
καὶ ἂν ἡ ἐπιστήμη ὡς φάρμακο τὸ θέλει
καὶ χωνεμένο τρώγω μὲ συγχωρεῖς καρβέλι.

Νὰ μὴ θαρρεῖς φοβοῦμαι τὸ θάνατο γιατρέ μου.
Μὰ πρᾶμμα ποῦ στὴ ζῆσι δὲν τῶκανα ποτέ μου
δὲν θέλω μὲ τὸ ζόρι, μὲ φόρτσα νὰ τὸ κάνω
ὅ,τι κι' ἂν εἶναι· ἔστω κι' ἂν εἶναι νὰ πεθάνω
κι' ὅποια στιγμὴ στὴ ζῆσι τὸν πεθαμὸ θελήσω
μπορῶ καὶ μὲ ρεπάνι γιατρὲ ν' αὐτοκτονήσω.

Ἄλλως τε πῶς τὸ βλέπεις, γιατρέ, καὶ σὺ ἀκόμα;
Εἶναι δουλειὰ ἐκείνη νὰ σὲ πετοῦν στὸ χῶμα
καὶ νἄρχωνται οἱ φίλοι κι' οἱ συγγενεῖς οἱ βλᾶκες
νὰ σ' ἀποτελειώνουν μὲ μάρμαρα μὲ πλᾶκες
κι' ὅταν ἐπάνω λάμπουν τιμῶν μασκαραλίκια
ἐσένα ἀπὸ κάτω νὰ τρῶνε τὰ σκουλίκια;

Τὸ θάνατο γιατρέ μου ἐγὼ δὲν τὸν φοβοῦμαι
Ἀπόδειξις πῶς πέφτω τὸ βράδυ καὶ κοιμοῦμαι
καὶ θάνατος ὁ ὕπνος εἶναι κι' αὐτὸς ἐπίσης
ποῦ πέφτων δὲν τὸ ξέρεις ἂν θὰ ξαναξυπνήσῃς.
Ἐν τούτοις δὲν μ' ἀρέσει καμμιὰ δουλειὰ νὰ κάνω
μὲ τὸ στανειό, μὲ ζόρι· ἔστω καὶ νὰ πεθάνω.

Τοῦ πυρετοῦ δὲν θέλω γιατρὲ νὰ τοῦ περάσῃ
καὶ γιὰ δικό του κέφι ὁ κόσμος νὰ μὲ χάσῃ.
Μικρόβιο ἐκεῖνος ἀόρατο στὸ μάτι
χωρὶς μυαλὸ σὰν μένα, χέρια, ποδάρια, πλάτη,
ποῦμαι βουνὰ μπροστά του καὶ πιὸ πολὺ ἀκόμα
εἶναι ντροπή, γιατρέ μου, νὰ μὲ ξαπλώσῃ πτῶμα.

Δὲν θὰ πεθάνω ὄχι γιατὶ τὸ θέλουν ἄλλοι
Λός μου νὰ φάω κᾶτι. Σαρδέλα, κασκαβάλι,
ἀπὸ τσαροῦχι φοῦντα, ἀπὸ παποῦτσι σόλα
ἀρκεῖ νὰ μὴν τινάξω ὁ ἄμοιρος τὰ κῶλα
κι' ἐπικηδείους βγάλουν καὶ μὲ εἰποῦν Σωτῆρα
καὶ μεγαλοφυΐα καὶ τὴν κακήν τους μοῖρα.

Γιὰ πιάσε τὸ σφιγμό μου. Εἶναι γιατρὲ νὰ φρίξῃς
Χόντρετ τουέντι ἔχω καὶ τώρα πάλι σφύξεις
κι' ἐγὼ ποῦ εἶχα πρῶτα μὲ χίλιες σφίξεις μάθει
στὴς ἐνεννῆντα χάνω τ' αὐγὰ μὲ τὸ καλάθι
καὶ τρέμω μὴν πεθάνω προτοῦ νὰ κατορθώσω
αὐτοὺς ποῦ μὲ διαβάζουν νὰ τοὺς ἀποστραβώσω.

Ἔλα ψηλάφισέ με παντοῦ, γιατρέ, στὸ σῶμα
Γιὰ κύτα με στὰ μάτια, στὰ δόντια καὶ στὸ στόμα
Τὸ ἐργαλεῖο κεῖνο βάλτο μου μπρὸς καὶ πίσω
ν' ἀκροασθῇς καὶ ναὔρῃς ἂν εἶμαι γιὰ νὰ ζήσω;
Γιατρέ, θεὸς σχορέσ' τον δὲν θέλω νὰ εἰποῦνε
αὐτοὶ ποῦ στὸ παλοῦκι γυρεύουν νὰ μὲ ἰδοῦνε.

Λὲν εἶναι πῶς φοβοῦμαι τὸν χάρο ν' ἀντικρύσω.
Ἀλλὰ γιατὶ νὰ λείψω ὅταν μπορῶ νὰ ζήσω;
Ἂν ἤξερα, γιατρέ μου, πῶς πέρ' ἀπὸ τὸν τάφο
δὲν θἄκανα σὰν τώρα τὸ δημοσιογράφο
θὰ γύρευα στρυχνίνη, θὰ ζήταγα μιὰ φόλα
σὰν τὸ σκυλλὶ στὸ δρόμο νὰ τίναζα τὰ κῶλα.

Μυστήριο γιὰ μένα χρόνια ὡς τώρα μένει
τὶ πέρ' ἀπὸ τὸν τάφο, γιατρέ, μὲ περιμένει.
Ξέρω πῶς εἶμαι ζῶον πῶς εἶναι ζῶα τόσα
ποῦ παραπάνω ἔχω μόνον μυαλὸ καὶ γλῶσσα
κι' ἕνα γιατρὲ δὲν νοιώθω. Γιατὶ νἀρθῶ νὰ ζήσω
ἀφοῦ θἀρθῇ μιὰ μέρα νὰ πέσω νὰ ψωφήσω.

Νὰ μὴ μοῦ πῇς ἡ Φύσις καὶ κούτσουρα καὶ ξύλα
Ἡ φύσις ἔχει κάμει καὶ μὲ καὶ τὴν γκαμήλα
μὰ κείνη σὰν θὰ ζοῦσε σὲ ἐρημιὲς, σὲ ξέρες
ἐπλάστηκε νὰ τρώῃ γιὰ δεκαπέντε μέρες,
κι' ἐγὼ ποῦ μὲ τοὺς στοίχους φιλοσοφῶ δῶ πέρα
ἕνας θεὸς τὸ ξέρει ἂν τρώγω κάθε μέρα.

Ὅπου στηλώσω βλέμμα καὶ σὲ γερὰ καὶ σάπια
κυτάζω κι' ἕνα λόγο, βλέπω σοφία κἄποια,
κι' ἂν περιττὸν τὸν κόσμο θαρρῶ τῶν μικροβίων
ἄλλοι θ' ἀνακαλύψουν καὶ τὸν δικό τους βίον
κι' ἴσως—κανεὶς γιὰ τοῦτο ποῦ λέω μὴ γελάσῃ—
ἴσως τροφοδοτήσῃ αὐτός ποτε τὴν πλᾶσι.

Γιατὸς ἐσὺ σὰν εἶσαι χωρὶς πολυλογία
ξέρεις καλὰ τὶ λέγει ἡ Ἐμβρυολογία
«Προτοῦ σ' ἀνθρώπου φόρμα τὸ ἔμβρυον νὰ φθάσῃ
ἀπὸ τῶν προπατόρων τῆς φόρμες θὰ περάσῃ
κι' εἶναι ἡ πρώτη φόρμα μικρόβιο καὶ κείνη
ποῦ ἡ γνωστή σου βρῶμα μὲ τὸ συμπάθειο κλείνει.

Ἀφοῦ ἀμφιβολία τὸ νοῦ μου τὸν βαρύνει
ἐὰν ἀρχὴ ἢ τέλος ζωῆς ὁ τάφος κλείνει
ἀπ' τὴ ζωὴ δὲν θέλω γιατρὲ νὰ ξεκολλήσω
προτοῦ τὸ κόκκαλό της γερὰ τὸ πιπιλίσω
κι' ὅπως τὸ ρῆμα λέει προγονικῶν μαργιόλων
τερπνὸν ἐστὶ τὰ μᾶλα κι' ἠδὺ τὸ γλείφειν κῶλον.

Ὅταν, γιατρέ, ὁ ἄνθρωπος θὰ φύγῃ ἀπ' τὴ ζῆσι
—αὐτὸ σημαίνει ἀπαντᾷ πῶς ἔχει πιὰ ψωφήσει
κι' ἀντὶ νὰ μοῦ σαχλολογᾷς δυὸ ὧρες ἐδῶ πέρα
τράβα, μὴ στέκεσαι στιγμὴ γιὰ καθαρὸν ἀέρα.
—Ὥστε, γιατρέ, ὁ πυρετὸς αὐτὸς ποῦ μὲ φοβίζει;
—Βρὲ σῦρε στὸν ἀγύριστο κι' ὡς βλέπεις εἶμαι μπίζι.
Σοῦπα. Ἀέρα καθαρὸν νὰ τρέξῃς νὰ μαζέψῃς
γιατὶ μ' αὐτὸν τὸν πυρετὸ μονάχα θὰ γιατρέψῃς.

Ἔφυγα δίχως μήτε μιὰ ἀπάντησι νὰ δώσω
μὰ μήτε καὶ τὴ βίζιτα ἀκόμη νὰ πληρώσω
καὶ πορευθεὶς στὴν ἐξοχὴ ἐλιάσθηκα, ἐχάζεψα
τόνους ἀέρα καθαρὸν δὲν ξέρω πόσους μάζεψα
καὶ ἐπιστρέψας σκέπτομαι ἀράδα κάθε μέρα
σὲ ποιοὺς νὰ κάνω δωρεὰ τὸν μοζευθέντ' ἀέρα.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ

ΟΤΑΝ ΕΠΕΘΑΝΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἔλα μοῦ λέει τώρα βρώμιο τῆς γῆς σκουλίκι
νὰ μποῦμε μέσ' στὴ σάλα νὰ δῇς ἡ θεία Δίκη
πῶς τὴ Δικαιοσύνη καὶ τὴν Κατεργαριά
σ' ἀραχνοϋφασμένη τὴν κρίνει ζυγαριά.

NEW YORK SATIRE

59 Pearl St., Room 707

Published every Saturday by

C. ZAMBOUNIS

Subscriptions

United States of America ..... **$2.00 yearly**
Foreign Countries and Canada .... $3.00 yearly

Tel. 6319 Broad.

Entered as second class mail matter. April 19th, 1917, at the General Post Office of New York, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

Μπαίνομε. Τ' ἦταν κεῖνο ποῦ εἶδα ἀντικρύ μου!
Πλασμένο κατ' εἰκόνα κι' ὁμοίωσιν δική μου
ἀρτιμελῆ τουτέστι παρατηρῶ ἐμπρός μου
σὲ διαμαντένιο θρόνο νὰ κάθετ' ὁ Θεός μου.

Ἦτο καὶ νηὸς καὶ γέρος καὶ φρεσκογεννημένος
μὲ γένεια καὶ μουστάκια, σπανὸς καὶ ξουρισμένος
διαμάντινη στὸ χέρι κρατοῦσε στραβολέκα
καὶ μιὰ φαινόνταν ἄντρας καὶ μία σὰν γυναῖκα.

Μιὰ φοβερὴ τρεμοῦλα μὲ πιάνει καὶ τὰ χάνω
Ντυμένος μὲ πορφύρα ποῦχε διαμάντια πάνω,
ἀστραπηβόλο γύρω ἐστύλωνε τὸ βλέμμα
ποῦ σὲ νερό, ἂν εἶχα, θὰ μοῦκανε τὸ αἷμα.

Τριγύρω ἀπ' τὸ θρόνο Ἀγγέλων μυριάδες
τοῦ γλυκοτραγουδοῦσαν Ζακυθινὲς καντᾶδες
καὶ Ὠσανὰ φωνάζαν ὦ ὕψιστε Θεούλη
ποῦ μὲ τὸ θέλημά σου φυτρώνει τὸ μαροῦλι.

Εὐάν! ποῦ μέσ' στὴν πλάσι ὅταν ἐσὺ δὲν θέλῃς
δὲν ἠμπορεῖ κανένας νὰ ζήσῃ ὡς τεμπέλης
ποῦ κυβερνᾷς τὸν κόσμο, τὸν οὐρανό, ταὶστέρια
χωρὶς διπλογραφίες καὶ μὲ χωρὶς δεφτέρια.

Σὺ θέλεις καὶ γεννιέται στραβὸ κάθε κουτάβι
σὺ κάνεις τὸ γαϊδοῦρι στὸ δρόμο νὰ σκοντάβῃ
καὶ μὲ τὸ θέλημά σου ποῦ χιλιοκουβεντιάζεται
στὴ γῆ ὁ κόσμος τώρα μέρα καὶ νύχτα πράζεται.

Ὦ Σαββαὼθ Μεγάλε εὐλογημένος νᾶσαι
ποῦ μιλιούνια χρόνια καθόλου δὲν κοιμᾶσαι
ποῦ εἶσαι δῶ καὶ κάτω στὴν πλάσι τὴ γηΐνη
παρατηρῶν τὶ κάνει Ἐκεῖνος καὶ Ἐκείνη.
Χαῖρε παῦ ἐπιβλέπεις ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τρέμει
θαρρεῖς τοῦ Καλλιμάχου πῶς εἶσαι τὸ καλέμι
καὶ χειμαρρώδεις λᾶβες ἀπὸ τὴ γῆ σκορπιοῦνται
κι' ἀντιφρονοῦντες φίλοι χιλιομαλλιοτραβιοῦνται.

Σὺ ἡ ἀρχὴ καὶ τέλος καὶ νῦν καὶ εἰς αἰῶνας
ὁ ὢν μετὰ τῶν ἄλλων οὐ μὴν καὶ κατὰ μόνας
ὁ κυβερνῶν τοῦ κόσμου τὰ βήματα τὰ τόσα
ποῦ πεθερὰ δὲν ἔχεις νᾶχει τρεῖς πῆχες γλῶσσα.

Σοὶ μόνον πρέπει Δόξα, Προσκύνησις καὶ Αἶνος
ποῦ ἔφερες στὸν κόσμο τὸ βρώμικο τὸ γένος
κι' ἔχεις δουλειά σου μόνη θεούλη μου στὴ ζῆσι
σὰν ποιὸς θὰ ξεροβήξῃ, ποιὸς θὰ στραβοπατήσῃ.

Τέτοια τοῦ τραγουδοῦσαν καὶ ἄλλα σὰν καὶ τοῦτα
παίζοντας ἄρπες, βιόλες, σαντούρια καὶ λαβοῦτα
κι' ὅλοι περνῶντας μπρός του. Ρίγανη λέγαν θροῦμπες
καὶ τοῦκαναν μετάνοιες ὡς εἶδος κωλοτοῦμπες.

Δόξες, τιμὲς καὶ πλούτη τὰ νόμιζα γελοῖα
μὰ τὸ θεὸ σὰν εἶδα νὰ θέλῃ μεγαλεῖα
καὶ πνεύματα νὰ σκύβουν στὸ θρόνο του σὰν σκλάβοι
εἶπα στὴ γῆ σὰν ζοῦσα πῶς ἤμουνα κουτάβι.

Ὄρσε στὸν ἑαυτό μου μὲ τὸ μυαλό μου εἶπα
ποῦ ἔκανα στὴ ζῆσι φιλοσοφῶν μιὰ τρύπα
κι' ἔσχατος τῶν ἐσχάτων ἤμουν ἐν ἀφελείᾳ
ὅταν ὁ φιλαρᾶκος ζοῦσε στὰ μεγαλεῖα.

Οἱ ἅγιοι κι' οἱ Προφῆτες ἰδοὺ τί μοῦχουν κάνει.
Μὴ δέχεσαι μοῦ λέγαν δόξες, τιμές, λιβάνι
Συχαίνεται ὁ Πλάστης τὴ δόξα, κεῖνο, τοῦτο
κι' ἐν τούτοις ζῇ πῶς βλέπω μέσ' σὲ τιμὲς καὶ πλοῦτο.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ περασμένες ἑβδομάδες, δηλαδὴ ὁλόκληρος ὁ μῆνας Ἀπρίλιος εἶχε πολλὰ γεγονότα σπουδαῖα γιὰ τὸν ἄλλον κόσμο καὶ ἕνα πιὸ σπουδαιότερο ἀκόμα γιὰ μᾶς τὴ διακοπὴ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Σατύρου, γιὰ λόγους ὑγείας ὄχι τῆς σακκούλας, ἀλλὰ τοῦ σώματος.

Ὁ ἡμέτερος Διευθυντὴς ἀσθενήσας σοβαρῶς ἦρεν ἐπ' ὤμου τὸν μπερντὲ καὶ ἐπῆρε τὰ βουνὰ γιὰ νὰ μὴ τὸν πάρουν καὶ τὸν σηκώσουν τέσσαρες.

Ἂν ὅμως δὲν ἐξεδόθη ἐπὶ ἕνα μῆνα ὁ Σάτυρος, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι τὰ 90 ο)ο ἐκ τῶν ἀνταποκριτῶν μας δὲν συνεκινήθησαν φοβερά. Λοιπὸν ἡ πλειονότης τῶν πωλητῶν μόλις εἶδεν ἢ μᾶλλον μόλις δὲν εἶδε τὸν Σάτυρον στὸν ὁρίζοντα τοῦ Ἀπριλίου, ἔλαβεν ὅμως ἀντ' αὐτοῦ τὰ περασμένα μπίλια εἶπε μέσα της.

—Βρὲ τὸν κακομοίρη τὸ Φασουλῆ! Τὰ τίναξε. Τί πρέπει λοιπὸν τώρα νὰ γίνῃ; Νὰ στείλωμε τὰ ὀφειλόμενα λαλούμενα στοὺς κληρονόμους ἢ νὰ περιμείνωμε ἕως ὁτου βεβαιωθοῦμε πῶς ὡρισμένως ἔγινε μαγαρίτης καί, τότε νὰ τοῦ κάνωμε μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναχάψεως τῶν ψιλῶν;

Φαίνεται πῶς ἡ δευτέρα σκέψις ἐπεκράτησε καὶ ἐπερίμεναν ἕως τὴν ὥρα αὐτὴ ἐν(σ)αγωνίως, ὁπότε μαθαίνουν μὲ πολλὴ χαρά τους—παρ' ὀλίγον νὰ πῶ μὲ λύπη τους—ὅτι ὁ Φασουλῆς ζῆ καὶ μασελεύει γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀποστολὴν πρὸς ὅσους δὲν θὰ μᾶς περιποιηθοῦν μὲ τοὺς κεκανονισμένους κανονιοβολισμοὺς πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῶν κλασμάτων, μὲ συγχωρῆτε.

Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν τὴν συνέντευξιν ἢ μᾶλλον τὴν ἀπλήρωτη ἐπίσκεψι τοῦ γιατροῦ μας ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ μόνος ὑπεύθυνος τῆς διακοπῆς ἢ καλλίτερα νὰ ποῦμε τῶν διακοπῶν, γιατὶ ἔγειναν πολλὲς διακοπές.

Διακοπὴ Σατύρου, διακοπὴ πυρετοῦ, διακοπὴ βῆχα καὶ τὸ σπουδαιότερο διακοπὴ ψιλῶν ἡ ὁποία ὀλίγου δεῖν νὰ μεταβληθῇ σὲ συγκοπὴν καρδίας.

Κατόπιν τῆς ἰατρικῆς αὐτῆς διαταγῆς ὁ ἡμέτερος Διευθυντὴς ἀπῆλθεν ἐσπευσμένως εἰς τὴν ἐξοχὴν νὰ πάρῃ ἀέρα καθαρὸν σύμφωνα μὲ τὴ ρετσέτα τοῦ γιατροῦ, χωρὶς ὅμως ἐν τῇ σπουδῇ τῆς ἀναχωρήσεώς του νὰ ρωτήσῃ τὶ ἔπρεπε νὰ τὴν κάνῃ ὕστερα, δεδομένου ὅτι κανεὶς δὲν ἀγοράζει ἀέρα σέκοντ χάντ ἐκτὸς ἂν εἶναι κλεισμένος μέσα σὲ φουσκωμένα ἄντερα μὲ τὸ συμπάθειο.

Τὰς ἐντυπώσεις τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν θὰ ἰδοῦν ἀπὸ σήμερον οἱ ἀναγνῶσται μας ὑπὸ τύπον διηγήματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ τέλος, ἂν δὲν ἔχομε μεῖς τὰ ἴδια πάλι.

Ἑτοιμασθῆτε λοιπὸν ὅλοι καὶ ὅλες νὰ ἀπολαύσετε καταλλήλως ἄλλοι τζάμπα καὶ ἄλλοι μὲ πέντε σέντζια—παρ' ὀλίγον νὰ γράψωμε φάσκελα—τὸ ὡραῖο αὐτὸ διήγημα, ποῦ ἐστοίχισε στὸ φουκαρᾶ τὸ Διευθυντή μας ἀρκετοὺς χαρταετοὺς ποῦ ἄνοιξαν τὰ φτερά τους καὶ πέταξαν ἀπὸ τὴ σακκοῦλα τὴ δική του στὴς ξένες τσέπες, γιὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ρηθὲν «ἀνεμομαζώματα διαβολοσκορπίσματα».

Στὸ διήγημά μας δὲν θὰ ἰδῆτε φανταστικὰ πράγματα. Θὰ διαβάσετε μονάχα μὲ τὰ μάτια σας ἐκεῖνα ποῦ ἔβλεπε ὁ Διευθυντής μας ἄλλοτε φόρα καὶ ἄλλοτε μὲ τρόπο ἐπειδὴ συνωδεύετο καὶ ἀπὸ τὸ τρυφερὸν διπλάσιον, οὗ ἕνεκα πολλάκις θρηνωδῶν ἔλεγε ρίχνων βλέμματα βάσκανα πάνω στὰ καροτσάκια τοῦ Board walk τοῦ Atlantic City. «Μήτε τῆς γάμπες τῶν κυριῶν νὰ ἰδῇς μήτε τὸ στραβὸ νὰ κάνῃς.»

BUY LIBERTY BONDS

The prompt and patriotic answer of the Greeks in America to the subscription of the Liberty Loan is additional testimony of devotion to the tax of blood which they offer to their adopted country.

This has come at a moment when the question of the declaration of war by the United States against Bulgaria has come once more forward. The United States Government though has at present decided to leave this question in abeyance. It has, however, appreciated the Greek patriotism and no doubt the enthusiastic support afforded by the Greeks in America to our Government has strongly contributed to the issue of the Government's decision to promise Greece's integrity of her territories after the termination of the present world war.

The Greeks are fighting the Bulgarians at the Macedonian front and the Greek-Americans are fighting in the American army side by side with the Americans against Bulgarian troops whch have been brought up to the rescue of the teutonic forces.

We are not surprised, therefore, that the United States is the only Government which considers Greek interests, Greek rights and Greek liberties, and our Government's assurance of restoring Greek rights, Greek liberties and Greek territories appeals to the heart of not only every Greek in the United States and in Greece, but also all over the world.

A noble page in the United States' history is added by this chivalrous declaration of our great President, Woodrow Wilson.

INDICATIONS THAT GREEK ARMY IS TO BE A FACTOR

President Wilson's message to the Venizelos Government, annoucing that the United States Government is determined to preserve the territorial integrity of Greece and to secure her territorial rights in the ultimate negotiations for peace, that is to say, her nationalist rights in Macedonia and to certain regions on the western coast of Asia Minor populated almost exclusively by Greeks, has been received with deep satisfaction by all Greeks. His message must also be a source of gratification to the other Powers of the Entente, since it will strengthen the patriotic determination of the Greek people, and especially of the Greek army, to fight to the last man for the cause of the Allies.

The loyal cooperation of the Greek army, entirely reorganized during the past year by French officers, re-equipped, rearmed and furnished with artillery and amunition by France and by Great Britain, numbers to-day some 600,000 men, mostly veterans of the first two Balkan wars, and who are certain to prove a very potent factor in connection with the impending operations of the Entente in the Balkans, with Salonica as their base.

Indeed, there are many indications to the effect that the inactivity of the allied forces at Salonica is now at an end that, taking advantage of the concentration of all Germany's troops on the western front in France and of Austria's troops on the Italian frontier, the Entente and Greek armies under the supreme command of the French Generalissimo Guillaumat, a hero of Verdun, are about to advance toward Constantinople, Adrianople and toward Bulgaria and Serbia, cutting, if possible, the rail communications between Berlin and Stamboul.

Statement of the Ownership, Management, Circulation, etc., required by the Act of Congress of August 24, 1912.

Of New York Satire, published weekly at New York, N. Y. for April 1st, 1918. State of New York, County of New York.

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Constantine Zambounis, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Editor, publisher, owner of the New York Satire, and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management etc., of the aforsaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are: Publisher Constantine Zambounis, 59 Pearl St., New York, N. Y. Editor Constantine Zambounis, 59 Pearl St., New York, N. Y. Managing Editor Constantine Zambounis, 59 Pearl St., New York, N. Y. Business Managers Constantine Zambounis, 59 Pearl St., New York, N. Y.— 2. That the owners are: Constantine Zambounis, 601 W. 191 St., New York, N. Y. Ebna Zambounis 601 W. 191 St., New York, N. Y.— 3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: None.

CONSTANTINE ZAMBOUNIS ; ;;;

Sworn to and subscribed before me this 29th day of April 1918. CALIOPE M. THEODOROPOULOS

(My commission expires March 30, 1919)

Notary Public New York County No. 159. Register's Office No. 9124.

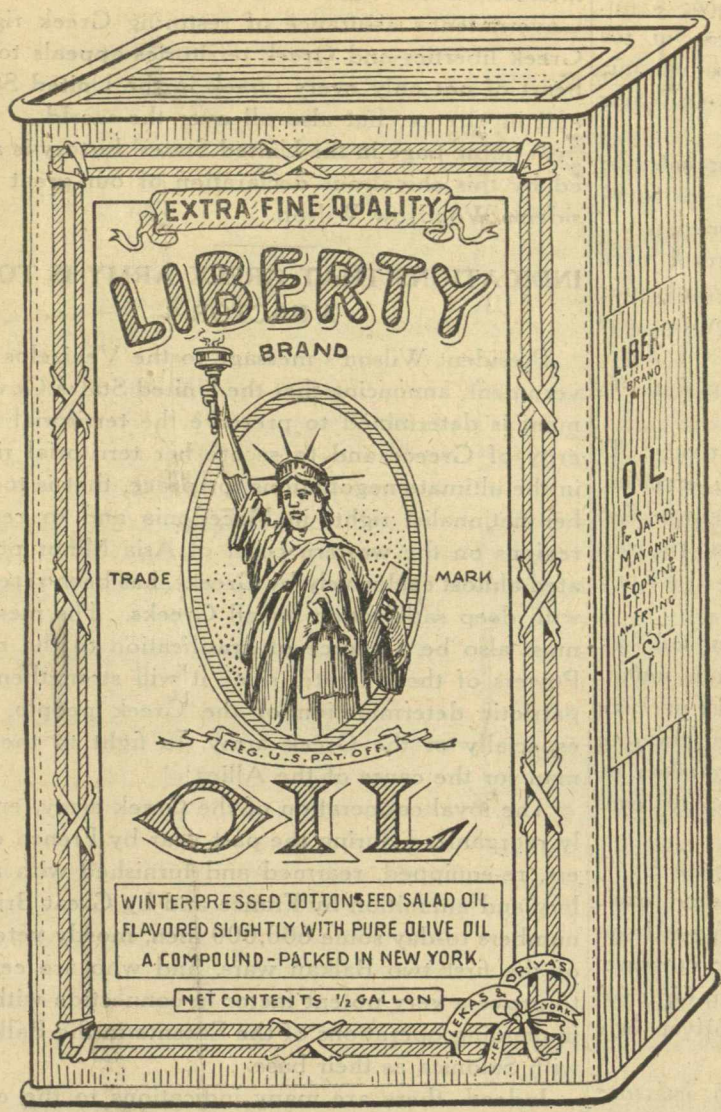

LIBERTY BRAND

Σλάϊτλι φλεϊβορίτ θὰ πῇ μ' ἐλαιολάδου ΧΑΔΙ
σὰν ἔφθασε χίλιες δραχμὲς ἕνα γαλόνι λάδι.
Λίμπερτι μπράντ, ὅπερ θὰ πῇ γιὰ τὴν Ἐλευθερία
στὸ μέλλον μπαμπακόλαδο θὰ φάῃ κι' ἡ κυρία
καὶ μὲ τὸ Λίμπερτι τὸ Μπράντ θὰ φτειάσῃς τηγανίτες
καὶ τοῦ Σπανοῦ τῆς τρομερὲς κολοκυθένιες πῆτες.
Ἐμπρὸς γιὰ τὴν Ἐλευθεριὰ στὸ Λίμπερτι τὸ Μπράντ
ποῦ εἶνε λάδι ἔξοχο καὶ ὄϊλ φάϊν, γκράντ.

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

19-21 Roosevelt St. New York

ΤΟ ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΧΡΩΜΟ-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1905

Ο ΚΟΣΜΟΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 8741 ORCHARD

49 MADISON ST.,

NEW YORK CITY.

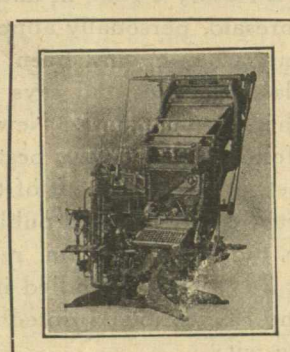

Η ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ LINOTYPE ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΜΟΔΕΛΟΥ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝ καὶ πωλοῦμεν τὰ τελειότερα Στοιχεῖα ἐκ Καουτσοὺκ (Rubber) Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικὰ, καὶ Σφραγῖδας διὰ Συλλόγους καὶ Κοινότητας.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΔΩΡΕΑΝ

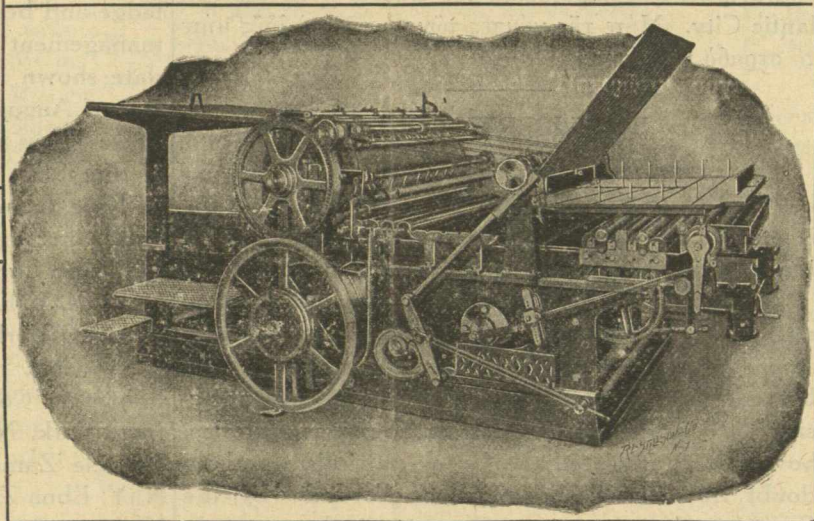

ΤΟ ΜΕΓΑ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΑΧΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΝ ΜΑΣ ΔΙΑ ΒΙΒΛΙΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ, ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΚΤΥΠΟΝΟΜΕΝ Βιβλία, Περιοδικά, Καταστατικὰ καὶ Διπλώματα Συλλόγων, Διπλοτύπους ἀποδείξεις, Τικέτες (Labels) διαφόρων χρωμάτων, Καταλόγους Φαγητῶν (Bill of Fares), Ἐπιστολοκεφαλίδας, Φακέλλους καὶ λοιπὰς τυπογραφικὰς ἐργασίας.

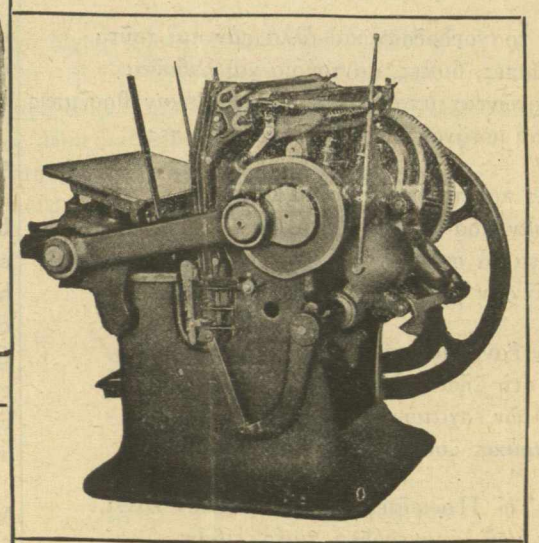

ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΝ ΔΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΜΕ 2 ΔΟΛΛΑΡΙΑ *λαμβάνετε* **100** *φύλλα χάρτου καὶ* **100** *φακέλλους μὲ τυπωμένον τὸ ὄνομά σας, τὴν διεύθυνσίν σας καὶ τὰς Ἑλληνο-Ἀμερικανικὰς Σημαίας μὲ δύο χρώματα.*

ΣΥΝΑΓΩΝΙΖΟΜΕΘΑ ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΑ.

ΕΧΕΤΕ ΣΥΜΦΕΡΟΝ *νὰ ζητῆτε τιμὰς καὶ δείγματα ἀπὸ ἡμᾶς προτοῦ δώσητε ἀλλοῦ τὰς παραγγελίας σας, διότι εἴμεθα ἀσυναγώνιστοι. Ἐπισκεφθῆτέ μας, Τηλεφωνήσατε ἢ Γράψατέ μας:*

COSMOS, 49 Madison St. New York City.